

3. — Пакъ тамъ. Изъ списъка (въ алтара налѣво) на ктитори и спомощници на църквата Св. Врачъ. Църквата е поправяна въ 1843 г.:

Μποζήν, Στούαν, Στόις, Πέτις, Μπίνω, Σφέτας, Μπίνας, Δήμου, Δέλις, Βελίτας, Ζλάτας (Божинъ, Стуянъ, Стоу, Петку, Бино, Цвѣта, Бина, Диму, Дѣлю, Велика, Злата).

4. — С. Катраница, Кайларско или, въ по-широкъ обсегъ, Воденско. Презъ втората четвъртъ на XVII в. живѣлъ въ светогорската лавра на св. Атанасия проигуменъ Данилъ отъ Катраница. Съ негово иждивение било съградено параклисче въ сѣщия манастиръ, както личи и отъ надписа на фронтонa: † Δι' ἐξόδων τοῦ ἱεροῦ Δανιὴλ Βούλγαρη Κατρανιτζιώτου Λάβρας (Съ иждивението на йеромонаха Данила, българинъ катраничанинъ въ Лаврата). Срв. Millet, Pargoire et Petit, Recueil des inscriptions chrétiennes du Mont Athos, 1-re partie, Paris 1904, № 390.

5. — Българи отъ Катраница въ Фрушка-гора, XVIII в. При описване на фрушкогорскитѣ манастири презъ 1753 г., въ манастира Връдникъ се намиралъ преселенецъ монахъ българинъ отъ с. Катраница: „Филипъ Йеромонах, проигуменъ Димий. Родилсѣя в Катраници у Бугарској, љет имат 47“. Неговъ братъ се заселилъ въ Вуковаръ (Д. Руварц, Опис српскихъ Фрушкогорскихъ манастира, стр. 42—42). Презъ сѣщата година въ манастира Ремета се намиралъ другъ българинъ отъ с. Катраница: „Монахъ Іоаникиј Манојловић, родомъ отъ Болгаріи, рожденъ и воспитанъ у Катраници, љет 42, книги училсѣя по мало гречески у граду Сервиже. . . Пришелъ здѣе прешедшија турецкија рати бившија 1739 съ своимъ игуменомъ Михаиломъ — јеромонахом. . . Отъ фамилии иматъ 2 брата трговца у Шиклеушу“ (Д. Руварац, пакъ тамъ, 321—322).

6. — Катраница. Презъ 1807 год. билъ сключенъ миръ между Турція и възстаналитѣ сѣрби, при посрѣдничеството на Петъръ Ичковъ, който билъ сръбски посрѣдникъ и бивши чиновникъ изъ турскитѣ посолства. Мирътъ се нарича въ исторіята, по името на посрѣдника, „Ичковъ миръ“. Петъръ Ичковъ билъ българинъ отъ с. Катраница.